

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 217 af 16. maj 1984 om social pension (Folketingstidende 1983-84, 2. samling, sp. 133, 621, 5357, 5776; tillæg A, sp. 663; tillæg B, sp. 331; tillæg C, sp. 231).

Baggrunden for lovforslaget

Det overordnede mål for regeringens ældrepolitik er at skabe sammenhæng både for den enkelte borger og mellem de forskellige elementer i det ældrepolitiske system.

Det skaber størst tilfredshed og giver den bedste ressourceudnyttelse.

Der skal samtidig tages hensyn til, at de ældre er forskellige, og har forskellige behov. De fleste ældre fortsætter et udadvendt og aktivt liv langt hen i pensionisttilværelsen, men et stigende antal meget gamle får i fremtiden brug for støtte og pleje.

Disse forudsætninger ligger til grund for socialministerens redegørelse om ældrepolitikken, som blev afgivet til Folketinget den 30. oktober 1986. Regeringen har med denne redegørelse givet *sit* bud på udformningen af ældrepolitikken.

Som det fremgår af redegørelsen, hvortil der i øvrigt henvises, omfatter ældrepolitikken de samlede økonomiske, fysiske og sociale rammer for de ældres tilværelse.

Regeringen fremsætter nu som bebudet en række lovforslag, der indeholder forbedringer for de ældre på alle disse områder og som udgør et hele. Dette forslag til ændring af lov om social pension indeholder forslag, der skal lette det såkaldte samspilsproblem for pensionister.

Socialministeren fremsætter samtidig forslag til ændring af lov om social bistand, hvorefter der bl.a. foreslås ændrede regler for betalingen for praktisk bistand og plejehjemsophold. Der henvises til lovforslaget, der fremsættes samtidig hermed.

Boligministeren fremsætter forslag om ændring af lov om individuel boligstøtte, således at bolig-

ydelsen til pensionister kan indgå i løsningen af samspilsproblemet.

Pensionisternes økonomi

De økonomiske vilkår, som man bliver underlagt ved overgangen fra en erhvervsaktiv tilværelse til en tilværelse som pensionist, har gennem årene været genstand for mange overvejelser. Ældrekommissionen har i sin rapport fra 1982 fremsat en række forslag til en sammenhængende ældrepolitik på dette område. Senere har det af Socialministeriet nedsatte pensionsudvalg i 1984 i sin betænkning nr. 1023/84 fremsat forslag til en delpensionsordning og til løsning af samspilsproblemet for pensionister.

Det første led i denne samlede ældrepolitik på det økonomiske område er nu gennemført. Det drejer sig om lempelse af samordningsreglerne for tjenestemandspensionisterne og om delpensionsordningen. Det næste led i forbedringerne på pensionsområdet er løsningen af samspilsproblemet.

Dette problem opstår, fordi de forskellige bestemmelser, der fastlægger de økonomiske vilkår for pensionisterne, indgår i et uheldigt samspil.

En pensionist med indtægter ved siden af pensionen kan have mindre i disponibel indtægt end en pensionist uden ekstraintægter. Ligeledes kan en forøgelse af ekstraintægterne betyde et fald i pensionistens disponible indtægt.

Dette har for det første sammenhæng med, at der skal betales almindelig indkomstskat af ekstraintægterne.

Dernæst reguleres nogle eller alle elementer i den sociale pension på grundlag af indtægten. Også boligydelsen indtægtsreguleres samtidig. Endelig stiger betalingen for visse serviceydelser efter bistandsloven i takt med indtægtsstigningen.

Regeringens primære mål er i sig selv at løse samspilsproblemerne, der optræder som uheldige, urimelige og uforståelige. I tilknytning hertil ønsker regeringen imidlertid også at gøre det mere attraktivt at spare op til alderdommen gennem etablering af supplerende pensionsordninger. Det